

Nr 85

Av herr **Fälldin** om rätt för företagare till avdrag vid beskattningen för vissa försäkringspremier.

(Lika lydande med motion nr 74 i Första kammaren)

Enligt gällande lagstiftning har arbetsgivaren att för sina anställdas räkning erlægga avgifter till allmänna sjukförsäkringen och till yrkesskadeförsäkringen. Dessa avgifter, som avser viss del av premien för obligatorisk tilläggsjukpenning m. m. och hela premien till yrkesskadeförsäkringen, upptages inte som inkomst i den anställdes självdeklaration. Som följd därav belastar de heller icke den rätt till avdrag för vissa personliga försäkringsutgifter som medges med högst 300 kronor för ensamstående och högst 600 kronor för äkta makar tillsammans. På samma sätt förhåller det sig med vissa andra liknande försäkringsavgifter som arbetsgivaren enligt överenskommelse kan ha att erlægga för anställds räkning. Mot en sådan ordning ur beskattningssynpunkt finns ingen erinran att göra.

Det bör emellertid uppmärksammas att en företagare, därest han inte driver sitt företag i aktiebolagsform, personligen får erlægga hela avgiften för motsvarande försäkringsskydd. Därigenom belastas hans avdragsrätt vid beskattningen i större utsträckning. Utrymmet för övriga i och för sig avdragsgilla försäkringsutgifter blir således mindre. Företagaren medges med andra ord inte rätt till skattefrihet för ett försäkringsskydd av samma omfattning, som medges för den anställda.

Denna orättvisa i beskattningen skulle avskaffas om företagaren finge rätt att å rörelsebilagan till sin självdeklaration göra avdrag för ifrågavarande försäkringsavgifter. Motsvarande avgifter för de anställda utgör avdragsgill kostnad för företaget. Det synes därför rimligt att även avgifterna för företagaren får belasta företaget vid deklarationen, i all synnerhet som berörda företagare oftast utför arbetsinsatser av samma art som de anställda. Därigenom skulle jämställdhet i detta avseende uppnås mellan företagare och anställda.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte antaga följande

Förslag

till

lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370)

Härigenom förordnas, att 22 § 1 mom., 29 § 1 mom. samt punkt 1 av anvisningarna till 20 § kommunalskattelagen den 28 september 1928 skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

22 §.

1 mom. Från bruttointäkten av jordbruksfastighet må avdrag göras för omkostnader, såsom för:

allt, som är att hänföra till driftkostnader, såsom lön och underhåll åt arbetspersonal, som uteslutande eller huvudsakligen använts för jordbruket eller dess binärningar; anskaffning av levande eller döda inventarier till ersättning för avyttrade, utrangerade eller genom olycksfall eller kreaturssjukdom förlorade; reparation och underhåll av byggnader, stängsel, diken och inventarier; inköp av utsäde, foder, gödselmedel och dylikt; kostnader för skogsvård och underhåll, såsom förvaltning, bevakning, väg- och byggnadsunderhåll, skogskultur, skyddsdikning, skogsindelning med mera dylikt, ävensom, då fråga är om skogsavverkning, kostnader för virkets huggning, tillredning, utdrivning, flottning med mera; sjuk- och olycksfallsförsäkring avseende ägaren eller brukaren av fastigheten, försäkring av arbetspersonal, byggnader, skog, gröda, förråd och inventarier, som ej äro att hänföra till personlig löseegendom, med mera sådant;

värdeinsknung, som — — — tillhörande fördelningsledningar.

Har skog — — — tidigare medgivits.

Har växande — — — av upplåtelsen.

Hemmavarande barn, — — — tillhöra arbetspersonalen.

Har sambruksförening — — — nämnda gottgörelse.

29 §.

1 mom. Från bruttointäkten — — — jämförlig verksamhet;
 premier för sjuk- och olycksfallsförsäkring avseende rörelseidkaren;
 speciella för — — — tillhörande fördelningsledningar.

Anvisningar

till 20 §.

1. Till skattskyldigs levnadskostnader, för vilka avdrag enligt denna paragraf ej medges, räknas bland annat premier för egna personliga försäkringar och avgifter till kassor, föreningar och andra sammanslutningar, i vilka den skattskyldige är medlem. Att i vissa speciella fall avdrag dock får göras för dylika premier och avgifter, framgår av stadgandena i 22 § 1 mom., 25 § 1 mom., 29 § 1 mom., 33 § och 46 § 2 mom.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Stockholm den 19 januari 1961

Thorbjörn Füllin